Quelle: http://manuscripta.at/?ID=32270
Copyright: Lilienfeld, Zisterzienserstift

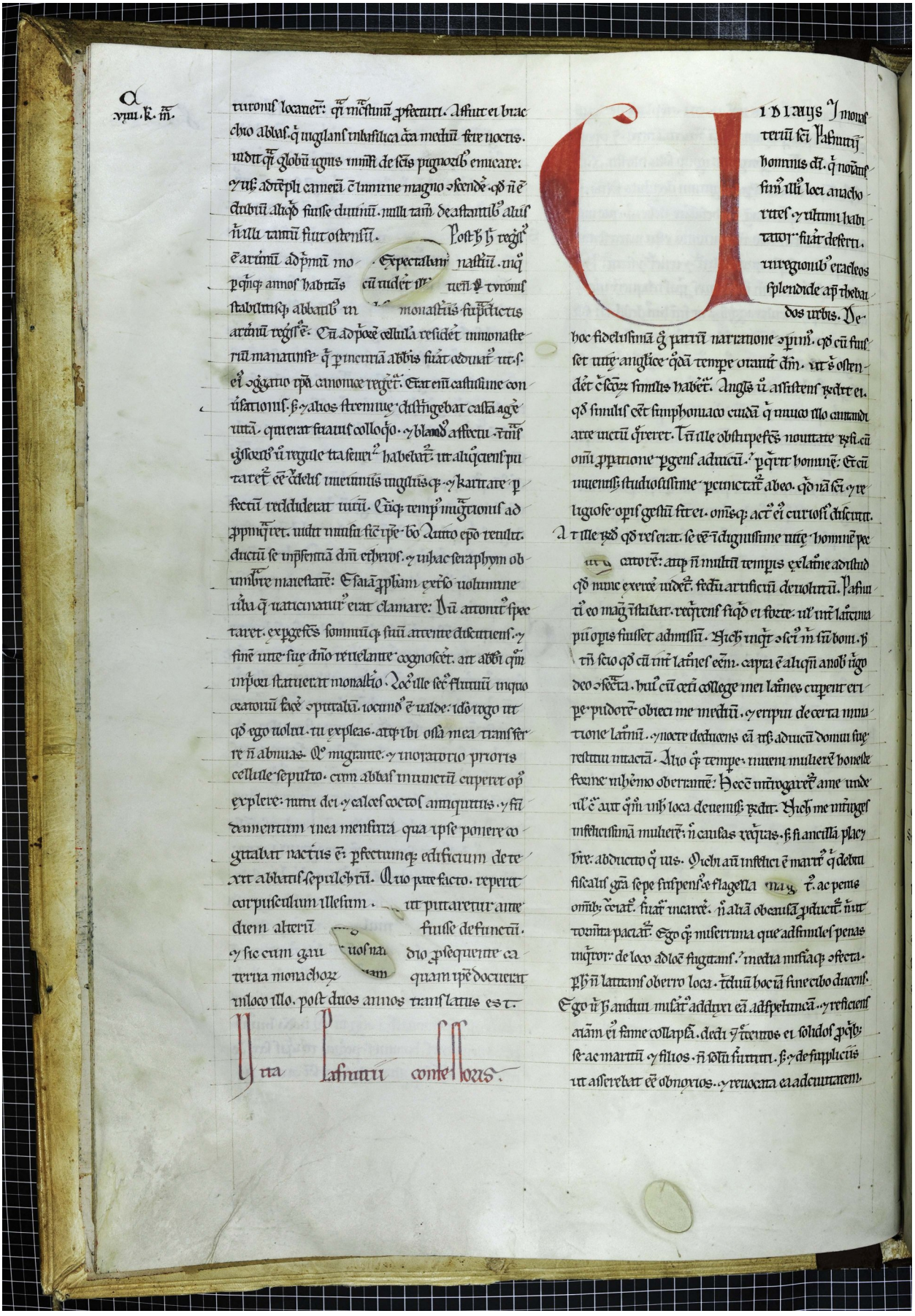

xvii. k. m.

turonus locauer: qui mestum ꝓfecturi. Assunt ei duo
cho abbas. q̃ ingressus ecclesiam ca medũ fere noctis.
audit qm globũ ignis missi de cels pugnoꝝ emicare.
& ut ascenderit cameram cũ lumine magno descende. qđ nẽ
dubiũ aliqđ fuisse diuinũ. nullu tam de astantib⁹ alius
uidit tamũ fuit ostensũ. Post h̃ rex
ẽ arcũ adpmũ mo Expectatum natiuũ. unq̃
ꝑfectq; annos habitis cũ uidet ꝑ uen & turonus
stabilitusq; abbatib⁹ in monachis suppletis
arcũ regis ẽ. Cũ adpoꝛe cellula residet unmonache
riũ manasse q̃ ꝓ uicinã abbis fuãt oduxit ut s.
ei ꝯgruo tpe admonue regeret. Erat eiꝰ castissime con
uersationis. & alios strenue distingebat castã agẽ
tiã. quicquid strauit collo qo. & blando affectu. suis
discretis ũ regule tra seuire habebat. ut aliquando pu
taret ee celebs. uerumtus ungluis q; & karitate p
fectũ redduxerat turũ. Cũq; tempe migrationis ad
ꝑpinq̃ret. uidit unusu sic ipe loq̃ Amico ego reuelat.
ducũ se ipsemã dñi etheros. & una seraphym ob
umbrare mansionẽ: Esaiã ꝓphãm exerso uoluumine
ulta q̃ uatem natiuitatis erat clamare: Vũ annunciare
tare. expgefcs somnũq; suũ attente discutiens. &
finẽ unde sue dño reuelante cognouerit. ait abbi qm
unpcos statuerit monachos. Ad ille sic. fluuiũ unquo
eanonũ face & ꝓuincialiũ. locumq; e ualde. ideo rogo ut
qđ ego uolui. tu expleas. atq; ubi ossa mea transferre
ñ abnuas. Qm migrante. & inoratorio ꝓioris
cellule sepulto. cum abbas munerũ cuperet op
explere: nutu dei & electi coctos annquitus. & fu
damentum unea mensura qua ipse ponere co
gitabat nactus e: ꝓfectumq; edificium de re
xit abbatis sepulchriũ. Quo pfecto. reperit
corpusculum illesum. ut putaretur ante
diem alterũ fuisse defunctũ.
& sic cum gau uos na
dio ꝓsequente ea
terra mona chos am quam ipe docuerat
uiuere. ullo. post duos annos transl̃atus est.

Vita Iohannis confessoris.

Iohannes & monas
terii sci Iohannis
hominis dei. q̃ nostris
sum ulli loci anacho
retes. & ultimus habi
tator fuit deserti.
ut regionib⁹ eiusdem
splendide aspicebat
dos urbis. De
hoc fidelissimã q̃ patrũ narrationẽ ꝓmã. qđ cũ fuis
set unq̃ anglice qdã tempe orauit dñm. ut s̃ ostendet
ei sociis similis haberet. Angls ũ assistens ꝓcatur ei.
qđ similis cet symphoniaco cuidã q̃ muico illo cantandi
arte uicinꝰ diceret. Tũ ille obstupefcs nouitate ꝓsi. cũ
omĩ ꝓpitione ꝓgens aduicũ. ꝓcatur hominẽ. Et cũ
uicinus studiosissime petisset abeo. qđ nã sci. & re
ligiose opis gestũ fuerit. omisq; act ei curiosi discutit.
At ille ꝓsđ qđ reticat. se ee indignissime unq̃ hominẽ pe
catorẽ: atq; ñ multũ tempis exclame adiudi
qđ nunc exerce uidet. fedũ artificiũ deuoluit. Patrũ
ti eo mag̃ studebat. rogant fiqđ ei foret. ut unq̃ lacrima
pũ opis fudisset admissũ. Ubi unq̃ sci in tũ bom. ꝓ
tñ scio qđ cũ unq̃ lacrimes eem. capta e aliqñ anoꝝ ugo
deo obsecta. but cũ ceũ college mei lacrimes cuperent ere
pe. pudore obtexi me medũ. & erupui de certa mutu
tione lacrimã. & noctu deducens eã ut̃ aduicũ domus sue
refectui tractã. Uno q̃ tempe. uidem mulierẽ honeste
feme uidẽmo obtectam: Hec uirogaret ame unde
ul̃ e aut q̃m uiꝰ loca deuenisset. ꝓcatur. Ubi me uirgines
infelicissimã mulierẽ: ñ caulas rogas. ꝓ si ancillã placy
bis. abducito q̃ uis. Ubi aũ infelici e maritꝰ q̃ debita
fiscalis grã sepe suspensꝰ e flagella pa. t. ac pene
omĩb⁹ cruciat. fugã incarcẽ. ñ alia obtenta ꝓducit. nisi
tocinia pacat. Ego q̃ miserrima que adhuc les penas
uidi: de loco adloc fugitans. & media nocte ofecta.
ꝓh ñ latrans obuio loca. tenui hoc cũ fine cibo ducens.
Ego ũ ꝓ audiui misat adduci eã adhospitalẽ. & reficiens
animã ei fame collapsã. dedi & decimos et solidos ꝓcly
se ac maritũ & filios. ñ solũ suorum. ꝓ de supplicis
ut asserebat ee obnoxios. & reuocata ea ad ecclesiam.